

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,91 + 0,05 (HST) = 2,00 dolary.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
À délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 5.

(515.)

Vol. 23.

satellite 1-416

Thursday,

March 7,

2013

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravy.ca

Osiřelé partitury

Konec ledna a únor letošního roku měly pro torontské Čechy (i mnohé Slováky) být ve znamení nejslavnějšího současného českého dirigenta, Jiřího Bělohlávka. Bělohlávek měl dirigovat Toronto Symphony Orchestra v Beethovenově Deváté a provedení (v inscenaci Opera National v Paříži v r. 2005) Wagnerovy opery, *Tristan a Isolda*. Bělohlávek, pravděpodobně ze zdravotních důvodů, nepřiletěl. Přiletěl Marek Šedivý, český dirigent a pianista, asistent dirigenta v *Tristanu a Isoldě*. Viděl jsem operu poprvé (naposled byla v Torontu provedena v r. 1987). Wagnerovi jsem se dost vyhýbal, alespoň částečně jistě proto, že si Hitlerův režim z Wagnerovy hudby udělal svoji znělku. Myslel jsem si, že to vydržím (opera trvá téměř šest hodin) do první přestávky a pak se vytratím. Nevytratil. Vyržel až do konce. Okouzleně poslouchal skvělý orchestr (ale copak já, já jsem ochotník, ale expert jako dr. Miloš Krajný (viděl operu dvakrát) označil orchestr za fantastický) i nekonečné arie.

Víc jsem se těšil na Beethovenovu Devátou. Pamatoval jsem si - doufám, že správně - že někdy v roce 2002 na závěr *Choir Festival*, organizovaného *teritoriálním Čechem*, Nicholasem Goldschmidtem jsem se zúčastnil provedení Deváté v Roy Thomson Hall a jsem si skoro jistý (ale jestliže se pletu, tak se na mne nezlotebte, já už jsem starý), že vedle *Toronto Symphony Orchestra* vystoupila *Česká filharmonie* a vedle *Mendelssohn Choir* i pěvecký sbor z Prahy. A tohle všechno řídil Jiří

Bělohlávek. (Doufám, že to tak bylo, poněvadž to v mé mysli zůstalo jako můj nejsilnější hudební zážitek.) Ale to není moje jediná milá vzpomínka na Bělohlávka. Setkal jsem se s ním několikrát i během komunistického režimu. V noci, po koncertu v Roy Thomson Hall, tajně v mé kanceláři v oblasti King a Bay. Při jednom takovém setkání jsme hovořili o návštěvách českých umělců žijících v cizině v Československu - mám dojem, že se jednalo o návštěvě Rafaela Kubelíka - Jiří Bělohlávek zastával stanovisko, že je to dobrá věc, že to posiluje touhu národa po svobodě, já - naopak - že to posiluje režim. Letos Torontský symfonický orchestr a *Mendelssohn Choir* Jiří Bělohlávek neřídil a bylo mi z toho trochu smutno. Ale ne dlouho. Rychle mne z toho dostal dirigent Matthew Halls, který *Devátou* řídil jako někdo posedlý hudbou, z paměti, a dokonce i bez stojanu na noty. A potom jsem na konci poslední řady Mendelssohnova sboru objevil českého zpěváka (a také duši vysoce prospěšnou torontskému Novému divadlu) Karla Tamchynu (o takhle romantické jméno se lidi musí vraždit, zvláště, když vypadají jako Karel), ale o tom jsem věděl, že bude zpívat. Co jsem se dozvěděl později bylo, že v *Mendelssohnově sboru* ten večer zpívala i jeho žena Radka, věčná první milovnice Nového divadla.

Dva slavné večery, oba krásné ve své současnosti i ve vzpomínkách, které vyvolaly.

Josef Čermák

ANNA BETKA

Vzpomínka na Únor 1948

V neděli 24. února 2013 se konala v Hale kostela sv. Václava vzpomínka na události před pětadesáti léty. Vzpomínku uspořádala torontská odbočka ČSSK v čele s Radmilou Locherovou a Barunkou Sherriffovou. Přítomný byl i generální konzul v Torontu Vladimír Ruml.

GEN. KONZUL VL. RUML, R. LOCHEROVÁ, B. SHERRIFFOVÁ A D. ŠTAFLOVÁ

Důležité byly paměti očitých svědků. Dagmar Šteflová připomenula slavný pochod na Hrad i situaci před pučem, kdy se komunisti hlavně zmobilizovali během Vánoc v roce 1947. Její manžel byl mezi čtyřmi studenty, kteří byli 24. února 1948 přijati prezidentem Benešem a vyslovili mu podporu. Dalším očitým svědkem byl dvaadvadesátiletý pan Janků, který byl velice kritický k počínání tehdejšího prezidenta Beneše i Jana Masaryka. Konzul Vladimír Ruml připomněl, že jeho otec byl anglickým vojákem a již během druhé světové války měli komunisté své stoupence i v Anglii. Zdůraznil, že důležitým faktorem byla vzpomínka na Mnichov a z toho vyplývající důvěra k SSSR, která však kolem roku 1948 ochabovala, proto komunisté chtěli zabránit dalším svobodným volbám, což se jim podařilo.

abe

Kulturní Toronto

Ano, není to chyba. Dříve se jezdilo do Prahy za kulturou (levnou). Není tomu tak. Nyní je v Torontu tolik událostí - kulturních i jiných a kultura v Českých zemích už není zase tak levná, abychom tam kvůli ní podnikali cestu.

Jen se podíváme na konec února v Torontu. *Tristan a Isolda* - vrcholné provedení Wagnerovy opery, kterou měl mimo jiné řídit český Maestro Jiří Bělohlávek (kvůli nemoci odřekl), *La Clemenza di Tito*, Mozartova poslední opera napsána ke korunovaci císaře Leopolda II. v Praze a vystoupení Vídeňské filharmonie, jednoho z předních orchestrů na světě v Roy Thomson Hall 27. února.

Schválně jsem nechal na posledním místě recitál pianistky Anny Betky, který by měl být (soudě podle jejího výkonu na místě prvním) v kostele sv. Václava v rámci Nokturne ve městě.

Anna Betka graduovala na hudební fakultě torontské univerzity loňského roku. Oslnila mne zcela při svém závěrečném recitálu a ihned jsem jí nabídl koncert v Nokturnech. Nežklamala vynikající technikou s vrcholným interpretačním citem, to se v tak mladém věku zřídka uslyší.

Zahájila svůj recitál Bachovým preludiem, které bylo zahráné precizně ve správném rytmu. Beethovenova sonáta č. 11 byla zahráná v dokonalém stylu, upoutala zvláště pomalá lyrická věta. Po přestávce se pianistce podařilo navodit veselou atmosféru v Schumannových etudách. Pak přišla druhá sonáta Sergeje Prokofjeva, kde Betka ukázala naprostou technickou bravuru s velkou citlivostí v lyrických pasážích. To byl snad vrcholný bod recitálu, který pokračoval dvěma českými tanci Bedřicha Smetany - *Furiant a Obkročák*, které byly zahráné úžasně i s českým přízvukem. Výkon této mladé pianistky si musíme zapamatovat, neboť ji čeká velká kariéra. Bylo to nezapomenutelné odpoledne.

Poslední dvě Nokturna se konají 7. dubna v kostele sv. Václava, kdy mladá houslistka z Prahy (studuje na Londýnské královské akademii hudby) Tereza Přívratská za doprovodu pianisty Adama Zuckiewicze přednesou skladby Dvořákovy, Brahmsovy a Mozartovy.

21. dubna pak Radim Zenkl v restauraci Praha za doprovodu stejného pianisty obohatí naše hudební znalosti hrou na flétnu, kytaru a různé dechové nástroje. Vy, kteří jste ho slyšeli před několika lety si pamatujete, jak velkým hudebníkem Radim je.

Nenechte si ujít příležitosti vidět nejlepší z nejlepších v Nokturnech.

Info: www.nocturnesinthecity.com nebo 416/879-5677.

Miloš Krajný